

Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi lohenkalastuksen määräaikaisesta kieltämisestä Tenojoen vesistöissä

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi laki lohenkalastuksen määräaikaisesta kieltämisestä Tenojoen vesistöissä. Esityksen tavoitteena on turvata edellytykset Tenon lohikantojen elpymiselle ja saattamiseksi kestäväälle tasolle.

Laissa säädettäisiin siitä, että lohenkalastus ja lohenpyyntiin tarkoitettujen välineiden käyttäminen Tenojoen vesistöissä olisi kiellettyä määrättyä aikana vuonna 2022.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan 1.6.2022.

SISÄLLYS

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ.....	1
PERUSTELUT	3
1 Asian tausta ja valmistelu	3
1.1 Tausta	3
1.2 Valmistelu	3
2 Nykytila ja sen arviointi.....	3
3 Tavoitteet	4
4 Ehdotukset ja niiden vaikutukset	4
4.1 Keskeiset ehdotukset.....	4
4.2 Pääasialliset vaikutukset.....	5
4.2.1 Ympäristövaikutukset.....	5
4.2.2 Yhteiskunnalliset vaikutukset	6
4.2.3 Aluekehitysvaikutukset.....	7
4.2.4 Taloudelliset vaikutukset.....	8
4.2.5 Vaikutukset viranomaisten toimintaan.....	8
5 Lausuntopalaute.....	8
6 Säännöskohtaiset perustelut.....	8
7 Voimaantulo	10
8 Suhde perustuslakiin ja säätämisjärjestys	10
LAKIEHDOTUS	14
lohenkalastuksen määräaikaisesta kieltämisestä Tenojoen vesistöissä	14
VALITSE KOHDE.....	17
VALITSE KOHDE.....	17

PERUSTELUT

1 Asian tausta ja valmistelu

1.1 Tausta

Norjan rajalla sijaitseva Tenojoki on yksi maailman tärkeimmistä Atlantin lohien lisääntymis-joista. Tenojoen vesistön lohikantojen tilan seurannassa on havaittu vesistöön nousevien lohien määrän merkittävä pieneneminen etenkin vuoden 2019 jälkeen. Tenon lohikantojen seurannan perusteella niiden tila on arvioitu niin heikoksi, että mereltä kohti jokea palaava lohimäärä ei täytä kestävä kalastuksen lähtökohtia edes ennen kuin yhtään lohta on ennätetty pyytää. Pohjois-Atlantin olosuhteissa tapahtuneiden muutosten vuoksi lohikantojen elpymisen ei ole edennyt odotetusti nykyisillä kalastusmääräyksillä. Tästä syystä Suomen ja Norjan yhdessä toteuttamaa lohikannan säätelyä varten annetussa tieteellisessä neuvossa (Status of the Tana/Teno River salmon populations in 2021 –raportti) suosituksena on lohien kalastuksen lopettaminen kokonaan tai sen merkittävä rajoittaminen kalastuskaudella 2022. Tutkijaryhmän toiminta perustuu Tenojoen kalastussopimukseen.

Tässä esityksessä säädettäisiin siitä, että lohienkalastus ja lohienpyyntiin tarkoitettujen välineiden käyttäminen Tenojoen vesistössä olisi kiellettyä määrättyä aikana vuonna 2022, koska aiempien vuosien seurantatietojen perusteella on ennustettavissa, että lohien lisääntymisen kannalta tärkeimpien, useamman merivuoden lohien määrät ovat jäämässä alhaisiksi. Samalla on tarkoitus välttää huomattavaa riskiä siitä, että lohikantojen heikkeneminen edelleen hidastaa ja vaikeuttaa lohikantojen elvyttämistä uudelleen kestävä tasolle.

Lakiesitys on tarpeen, koska Tenon vesistön lohikantojen poikkeuksellisen huono tila vaatii hyvin voimakkaita kalastuksen säätelytoimia. Lain tavoitteena on varmistaa edellytykset Tenon lohikantojen elpymiselle.

1.2 Valmistelu

Esitys on valmisteltu virkamiestyönä maa- ja metsätalousministeriössä. Valmistelu on jouduttu toteuttamaan kiireellisessä aikataulussa. Lainvalmistelussa on käytetty taustana Tenon vuoden 2022 kalastusmääräyksistä saatuja lausuntoja sekä valtioneuvoston asetusta lohienkalastuksen määräaikaista kieltämisestä Tenojoen vesistössä vuonna 2021 (359/2021).

Valmistelun kiireellisen aikataulun johdosta myös lausuntoaika on ollut tavanomaista lyhyempi ja lakiesitys on ollut lausunnolla 1.4. - 4.4.2022 välisen ajan. Lakiesitystä ei ole tarkastettu oikeusministeriön laintarkastusyksikössä, koska lakiesitys on lyhyt ja aikataulu kiireellinen. Säädösteksti perustuu hyvin pitkälti valtioneuvoston asetukseen (359/2021), joka on laintarkastettu.

2 Nykytila ja sen arviointi

Tenojoen vesistössä esiintyy noin 30 perinnöllisesti erilaistunutta eri sivujokiin sopeutunutta lohikantaa. Näiden lohikantojen koko ja tila vaihtelee paljon. Viime vuosina osa Tenojoen lohikannoista on ollut hyvässä tilassa, mutta suuri osa vesistön lohipopulaatioista on kärsinyt ylikalastuksesta jo ennen viime vuosien yleistä nousulohien määrän pienenemistä. Etenkin Tenojoen isojen latvahaarojen Karas- ja Jiesjoen lohikannat ovat selvästi tavoitetasoa heikommassa tilassa. Kyse on suurikokoisista, usean vuoden merivaelluksen tekevästä emokaloista, jotka palaavat Tenojokeen kalastuskauden alkuvaiheessa.

Vuoden 2019 - 2021 lohien nousuvaellukset Pohjois-Atlantilla ja myös Tenolla ovat olleet poikkeuksellisen heikkoja. Tenoon yhteensä nouseva lohimäärä oli vuonna 2020 alle puolet vuoden 2018 nousumäärästä, mitä myös pidettiin tuolloin alhaisena. Vuoden 2021 lohikantojen tila mereltä palaavien lohien osalta heikkeni edelleen, eli mereltä palaava lohimäärä pieneni, vaikka lohien kalastuskielto kalastuskaudella 2021 toi Tenojoen vesistöön puolet enemmän emokaloja kuin vuotta aiemmin. Näiden emokalojen jälkeläiset ovat kalastettavissa noin 6–7 vuoden kulluttua, jolloin ne palaavat merivaellukselta jokeen takaisin kutemaan. Lisäksi on arvioitavissa, että useamman merivuoden lohien nousu vuonna 2022 jää vähäiseksi, koska yhden merivuoden lohia on palannut mereltä niukasti kahtena edellisena vuonna, mikä yleensä heijastuu useamman merivuoden lohien määrään. Tieteellinen neuvo on suosittanut mahdollisimman vähäistä lohienkalastusta tai ei lainkaan lohienkalastusta. Muutos näyttää liittyvän ympäristötekijöihin, lähinnä lohien eloonjääntiin, kun vaelluspoikaset (smoltit) siirtyvät joesta meriympäristöön. Lisäksi heikon emokannan seurauksena syntyvään harvaan poikaskantaan kohdistuu jokivaiheessa suhteellisesti voimakkaampi saalistus petojen taholta sekä muiden lajien kilpailua. Heikentynyt merieloonjäänti viime vuosina näkyy myös seurannassa, missä on voitu verrata Utsjoesta merivaellukselle lähteneiden smolttien määrää palaavien yhden merivuoden lohien määrään.

Lohikantojen heikon tilan vuoksi nykyisen kalastussäännön tavoitteena on jo aiemmin ollut leikata kalastuskuolevuutta noin 30 %:lla etenkin vesistön latvahaarojen heikkojen lohikantojen kohdalla. Monipuolisen tutkimustiedon perusteella myös perinnekalastusta rajoitettiin kalastuskauden alkua painottaen, koska vesistön eri lohikantojen vaellusajankohta ja pyyntitiedot tunnettiin. Seurantatulosten perusteella rajoitukset ovat toimineet ja kalastuskuolevuuden leikkaaminen on toteutunut ennakoitusti n. 30 % suuruisena, jonka vuoksi lohikantojen on oletettu elpymään ennakoitussa ajassa.

Seurannan yhteydessä on arvioitu myös mereltä palaavien lohien määrää vuosittain ennen niihin kohdistuvan kalastuksen alkamista. Uusimman tutkimusraportin mukaan lähes kaikissa lohikannoissa mereltä palaava lohimäärä oli niin pieni, että se alitti jo tuossa vaiheessa kestäväää poikastuotantoa kuvaavan hoitotavoitteen, eikä kalastettavaa ylijäämää ollut lainkaan. Normaalitylanteessa jokeen vaeltavista lohista kalastetaan yli puolet ennen kuin ne pääsevät kutemaan. Lohienkalastuksen kieltäminen tai hyvin voimakas rajoittaminen on tilanteessa välttämätöntä.

Nousulohien määrän pieneneminen ja siinä havaittu voimakas negatiivinen kehitys edellyttävät, että osapuolet reagoivat tilanteeseen kalastussopimuksen edellyttämällä tavalla varovaisuusperiaatteen mukaisesti.

3 Tavoitteet

Hallituksen esityksen tavoitteena on turvata edellytykset Tenon lohikantojen elpymiselle ja saattamiseksi kestäväälle tasolle. Tätä varten lohienkalastus esitetään kiellettäväksi vuonna 2022. Vuodesta 2024 alkaen Tenon kalastusta on tarkoitus säädellä uudella Suomen ja Norjan välillä neuvoteltavalla kalastussäännöllä, missä lohikantojen nykyinen tila voidaan ottaa paremmin huomioon. Suomen ja Norjan väliset kalastussäännön uusimista koskevat neuvottelut ovat tällä hetkellä käynnissä.

4 Ehdotukset ja niiden vaikutukset

4.1 Keskeiset ehdotukset

Vuoden 2022 Suomen ja Norjan välisissä Tenon kalastussopimuksen (SopS 42/2017) 6 ja 7 artiklan mukaisissa kalastussäännön poikkeusmääräyksiä koskevissa neuvotteluissa on yksimielisesti todettu lohikantojen voimakas heikentyminen. Tilanteen edellyttämien toimien osalta

on todettu, että sopimuksen 5 artiklan mukaiset kalastussäännön sisältämät ennalta sovitut sääntelytoimenpiteet ovat vaikutuksiltaan liian lieviä lohikantojen tilan heikkenemiseen nähden. Havainnot vesistöön nousseiden emokalojen määristä kertovat useissa tapauksissa havaintohistorian heikoimmasta tilanteesta. Akuuttiin tilanteeseen liittyy myös se, että lisääntymisen kannalta tärkeiden kahden- ja kolmen merivuoden emokalojen nousumäärä jää ennusteiden perusteella hyvin alhaiseksi vuosina 2022 ja 2023. Tästä syystä esitetään, että lohenkalastus kiellettäisiin koko Tenojoen vesistössä vuonna 2022. Uuden määräaikaisen kalastussäännön on tarkoitus tulla voimaan kalastuskaudesta 2024 alkaen, jolloin lohikantojen tila voidaan ottaa huomioon kalastussäännön määräyksissä nykytilannetta paremmin.

Laissa säädettäisiin, että lohenkalastus olisi kiellettyä 1.6.2022-31.12.2022 Tenojoen vesistön lohennousualueilla. Lohenkalastuksen kieltäminen koko loppuvuoteen 2022 saakka suojelisi lohta, jos lohia sattuisi jäämään sivusaaliiksi. Alueita olisivat Suomen ja Norjan välisen valtakunnan rajan muodostavat Tenojoen pääuoma, Inarinjoki ja Kietsimäjoki, sekä ne Tenojoen sivujoet, joihin lohi nousee ja jotka on määritelty valtioneuvoston asetuksessa kalastuksesta Tenojoen vesistön sivuvesistöissä (297/2017). Lisäksi kiellettäisiin lohenpyyntiin soveltuvien välineiden käyttö, eli potkupadon (joddu), mertapadon (meardi), seisovan verkon ja kulutusverkon.

Lisäksi säädettäisiin, että lohen saaliiksi ottaminen olisi rangaistavaa ja siitä tuomittaisiin kalastuslain 119 §:n mukainen menettämisseuraamus. Pykälään esitetään aineellista viittausta kalastuslain 119 §:ään. Seuraamuksen tarkoituksena olisi tehostaa lohikantojen suojelua ja elpymistä, sillä tuntuvalla menettämisseuraamuksella arvioidaan olevan yleisestävä vaikutus nyt esitettyjen kieltojen potentiaaliin rikkojiin. Menettämisseuraamuksen soveltaminen viestisi myös laittoman kalastuksen yhteiskunnallisesta moitittavuudesta korostaisi lohikantojen heikentyneen tilan vakavuutta.

Esityksen mukaan lain olisi tarkoitus tulla voimaan 1.6.2022.

4.2 Pääasialliset vaikutukset

4.2.1 Ympäristövaikutukset

Lohenkalastuksen määräaikaista kieltämistä Tenojoen vesistössä koskevan lain ympäristövaikutukset ovat selvästi myönteisiä. Lohenkalastuksesta pidättäytymisellä pyritään lopettamaan lohikannan heikkenemiskehitys ja luomaan edellytyksiä lohikantojen elvyttämiselle. Vuoden 2021 kokemusten nojalla lohenkalastuskielto lisäsi emokalojen määrää noin kaksinkertaiseksi edellisvuoteen verrattuna Tenon lohikannoissa, jolloin edellytykset lohikantojen elpymiselle paranevat, mutta syntyvä runsaampi lohen vuosiluokka näkyy saalissa vasta 6-7 vuoden kuluttua. Lohen kalastuskiellon tulee olla alueellisesti ja ajallisesti riittävän kattava ongelman laajuuden vuoksi.

Jos lohenkalastusta sallittaisiin joissakin Tenojoen sivuvesistöissä, se johtaisi todennäköisesti koko Tenon lohikantojen esiintymisalueen kattavien kalastusrajoitusten huomattavaan purkaantumiseen, jolloin perustuslain 20 §:n mukainen lohikannan suojelutavoite jäisi täyttymättä. Lisäksi kalastuspaineen siirtyminen Tenon pääuomasta pinta-alaltaan paljon pienempiin sivuvesiin voisi aiheuttaa vaikeasti ennakoitavaa suurta alueellista kalastuspainetta sivuvesistöissä, joka jälleen vaikuttaisi negatiivisesti lohikantojen elpymiseen.

4.2.2 Yhteiskunnalliset vaikutukset

Tenojoen vesistöalue sijaitsee Utsjoen ja Inarin kuntien alueella, joka on saamelaiskäräjistä annetun lain (974/1995) 4 §:ssä määriteltyä saamelaisten kotiseutualueetta. Luontaiselinkeinoilla on vahva saamelaiskulttuurinen merkitys, joka on suurempi kuin välitön taloudellinen ja työllisyysmerkitys. Luontaiselinkeinoihin on kuulunut se, että henkilöllä voi olla useita toimeentulonlähteitä. Tenon lohikantojen pienenemisestä huolimatta paikallisten kalastajien pyytämällä lohella on suuri merkitys alueen kotitalouksille ruokakalana ja matkailuelinkeinon suorana tai välillisenä tulonlähteenä, vaikka alueella ei olekaan kalastuslain 4 §:n 17 kohdan mukaisia kaupallisia kalastajia. Tenojoen vesistön monimuotoinen kalastus on elinehto Utsjoen jokisaamelaisen kulttuurin säilymiselle ja kehittymiselle. Kalastuskulttuuriin liittyvän perinteisen tiedon siirtyminen eteenpäin on tärkeää, jotta kulttuurin harjoittamisedellytykset säilyisivät.

Perustuslain 17 §:n 3 momentti sisältää saamelaisten aseman valtiosääntöoikeudellisen perustan. Säännöksen mukaan saamelaisilla alkuperäiskansana on oikeus ylläpitää ja kehittää omaa kieltään ja kulttuuriaan. Perustuslain säännös suojaa saamelaisten kulttuurimuotoa, johon kuuluvat heidän perinteiset elinkeinonsa kuten poronhoito, kalastus ja metsästyminen. Lohenkalastus Tenojoessa liittyy kiinteästi saamelaiseen kulttuuriin. Pyyntikulttuurin ytimessä ovat perinteiset pyyntimuodot, kuten pato- ja lohiverkkokalastus. Lohikantojen elinvoimaisuus mahdollistaa niiden kestävän käytön, joka on tärkeä edellytys saamelaisen kalastuskulttuurin harjoittamisedellytysten säilymiselle pitkällä aikavälillä, sukupolvelta toiselle. Vastaavasti nyt havaittu lohikantojen voimakas heikkenemiskehitys uhkaa myös pyyntikulttuurin edellytyksiä.

Vuoden 2021 lohenkalastuskiellon yhteiskunnallisia vaikutuksia on selvitetty Luonnonvarakeskuksen hankkeessa. Alustavien tulosten perusteella lohenkalastuskiellolla on ollut huomattavia negatiivisia vaikutuksia. Alustavien tutkimustulosten mukaan lohen kalastuskiellolla on ollut merkittäviä yhteiskunnallisia vaikutuksia paikallisyhteisön kokonaisvaltaiseen hyvinvointiin. Tulokset viittaavat siihen, että kalastuskiellolla on huomattavia taloudellisia, kulttuurillisia, hyvinvoinnillisia ja sosiaalisia vaikutuksia paikallisissa yhteisöissä, joiden vaikutus kasvaa, mikäli kieltoa joudutaan jatkamaan. Lohi ja sen kalastus ovat keskeinen ja perustavaa laatua oleva osa paikallisten asukkaiden elämässä usealla eri tasolla. Jokirannan saamelaisille merkitys on vielä suomalaisiakin suurempi, koska heidän koko kulttuurinsa pohjautuu siihen.

Yleisesti ottaen lohikantojen turvaamisen tärkeydestä oltiin yhtä mieltä ja negatiivisista vaikutuksista huolimatta yhden vuoden mittainen täyskielto hyväksyttiin laajalti, jotta saadaan parempi ratkaisu aikaan lohikantojen suojelemiseksi. Haastatteluissa on tuotu esiin, että jatkuvat vahvatkin rajoitukset saavat todennäköisesti huomattavasti laajempaa tukea ja hyväksyntää ja rajoitusten negatiiviset yhteiskunnalliset vaikutukset tulisivat pienenemään, jos olisi mahdollista sallia paikallisten suomalaisten ja saamelaisten rajoitettu kalastus, esimerkiksi tiettyinä rajallisina ajanjaksoina tai sallien tietyn kalamäärän lupaa kohti.

Rajoitusten yhteiskunnallista hyväksyttävyyttä ja potentiaalista tehokkuutta voitaisiin todennäköisesti lisätä, mikäli olisi mahdollista kohdentaa kalantutkimusta kokonaisvaltaisemmin ja ottaa enemmän huomioon paikallista tietoa ja näkemyksiä, jotta kalastusta saataisiin kohdennettua muiden lajien kuin lohen kalastukseen. Paikallisten kalastajien osallistaminen hoitokalastukseen ja sen suunnitteluun mahdollistaisi paikallisiin olosuhteisiin kohdennettua, tieteellistä monitorointia tukevan, selektiivisen hoitokalastuksen, joka vahvistaisi Atlantin lohen kalastuskiellon tehokkuutta kalakantojen vahvistamisen suhteen. Hoitokalastusta ei ole alustavissa tuloksissa yksilöity, mutta yleensä sillä on viitattu kyttyrälohi-vieraslajin sekä petokalojen kuten hauen ja taimenen kalastukseen.

Lohenkalastuskielto on vuonna 2021 tarkoittanut noin 4,1 miljoonan euron tulonmenetystä, kun tilannetta on verrattu vuoden 2017 kalastusäännön mukaiseen kalastukseen. Suurin osa tuloista liittyy suoraan tai kerrannaisvaikutuksina matkailukalastukseen. Negatiiviset taloudelliset vaikutukset ovat jakautuneet epätasaisesti ja tuntuvat vaikuttaneen ennen kaikkea tuloeroja lisäävästi eli vaikutukset vähempiosaisiin ja vanhuksiin ovat olleet merkittävämpiä. Kalastuskiellon koetut terveysvaikutukset ovat erityisesti henkiseen hyvinvointiin liittyviä, mitkä pitkällä tähtäimellä vaikuttavat myös fyysiseen terveyteen. Kalastuksella on tärkeä rooli paikallisten stressin vähentämisessä. Kalastusmahdollisuuksien puuttumisen on arveltu lisäävän jopa pitkäaikaista masennusta ja itsemurhia. Kalastuskiellon nähtiin myös vaikuttaneen joidenkin ihmisten ruokavalioon, liikunnan vähenemiseen ja alkoholin käytön lisääntymiseen.

Lohikantojen tila ei kuitenkaan mahdollista lohenkalastuksen sallimista kuin hyvin pienessä mittakaavassa. Vähäisen lohenkalastuksen salliminen siten, että kalastusmahdollisuudet koetaisiin tasapuolisiksi ja merkittäviksi on osoittautunut hyvin vaikeaksi toteuttaa, etenkin kun samalla on huolehdittava siitä, ettei kalastuspaine kertaudu sivuvesien ja rannikkokalastuksen kautta tai kalastuspainetta siirry muulta ajalta sille ajalle, kun kalastus on sallittua. Jos kalastuspaine on liian suuri, lohikantojen tilanne heikkenee edelleen tai niiden elpyminen siirtyy jolloin myös ongelmat pitkittyvät.

Havaittujen haittavaikutusten lieventäminen on tästä syystä mahdollista lähinnä muiden kalalajien kuin lohen kalastusmahdollisuuksien kautta, joista on mahdollista sopia Tenon kalastussopimuksen 6 artiklan mukaisessa prosessissa. Lohenkalastuskielto ei lopeta kalastusta Tenojoen vesistöissä kokonaan. Aiemmin loheen rinnastetun taimenen kalastus on sallittu muun kalan pyyntiin tarkoitetuilla ehdoilla. Joelle kalastamaan pääsyä ja kalastukseen liittyvän tietotaidon ylläpitoa on tarkoitus helpottaa sallimalla muiden lajien kalastus veneestä vavalla kalastusäännön 4 §:n 1 ja 2 mukaisille lupaluokille (paikalliskalastajat). Lohen sivusaaliin vapauttamista helpottavasta väkäsättömän koukun määräyksestä on tarkoitus luopua, koska se koettiin paikalliskalastajien taholta kalastuskulttuurille vieraaksi. Muiden lajien kuin lohen verkkokalastusmahdollisuuksia on tarkoitus laajentaa elokuussa, ottaen kuitenkin huomioon lohen tärkeimmät esiintymispaikat jokialueilla. Luonnonvarakeskus on aloittamassa hanketta, jossa kehitetään Atlantin lohelle haitattomia menetelmiä kyttyrälohen pyyntiin yhdessä paikallisten kalastajien kanssa.

Tilanne ei mahdollista matkailukalastuslupien myyntiä lohen pyyntiä varten, mutta muiden lajien kalastukseen oikeuttavilla matkailukalastusluvilla turvataan matkailuyrittäjien oikeutta perustuslain 18 §:n suojaamaan elinkeinon harjoittamiseen.

Määräaikainen lohenkalastuskielto estää niin perinteisen kuin muun lohenkalastuksen harjoittamisen vuoden ajalta. Saavutettavat hyödyt lohikantojen elvyttämisessä ovat kuitenkin laajoja verrattuna määräaikaiseen haittaan, jos huomioon otetaan vastavuoroiset lohenkalastuskiellot ja rajoitukset Norjan valtion alueella ja merialueella. Useimmat sivuvesistöjen kalastuksen rauhoitusalueet ovat olleet käytössä jo useiden vuosien ajan. Tältä osin hallituksen esitys ei aiheuta muutosta. Rauhoitus koskee lohta ja pyyntivälineiden kieltä lohenkalastukseen tarkoitettuja välineitä, eikä estä muuta kalastusta Tenon vesistöissä. Tämä osaltaan lieventää ankaran rajoituksen vaikutuksia.

4.2.3 Aluekehitysvaikutukset

Tenon kalastusmatkailun merkitys Utsjoen kunnalle on huomattava. Muuttunut tilanne on vaatinut erilaisia toimintatapoja matkailuyrittäjiltä, kuten toiminnan monipuolistamista. Tilanne on aiheuttanut vaikeuksia etenkin pienille yrityksille, joilla ei ole ollut resursseja sopeutumiseen.

Lohenkalastuksen täyskielto merkitsee tauon jatkumista myös kalastusmatkailutoimintaan lohien kalastuksen osalta. Mikäli lohikantojen tila ei edellyttäisi nykytilanteen vaatimaa täyskieltoa vaan voimakkaita kalastusrajoituksia, niitä tulnaisiin kohdistamaan muuta kalastusta laajemmin kalastusmatkailuun, mikä ei ole omistusoikeuden tai saamelaisen kalastuskulttuurin tavoin perusoikeuksien suojaamaa. Myös tässä tapauksessa kalastusmatkailun toimintaympäristö vaikeutuisi huomattavasti.

Pidemmällä aikavälillä lohikantojen elvytystoimet parantavat Tenojoen kiinnostavuutta kalastuskohteena ja siten myös kalastusmatkailun toimintaedellytyksiä. Osana lohenkalastuskiellon vaikutusten lieventämistä Tenolle on tarkoitus sallia tulevana kalastuskautena muun kalan pyynti matkailukalastusluvalla, mikä osaltaan lieventää kalastusmatkailuyrityksien tilanteen vaikeutumista ja tuo kalaveden omistajille tuloja kalastuslupien myynnistä. Luvassa on kyse keveiden, lohenkalastukseen soveltumattomien vapakalastusvälineiden käytöstä (yhden käden perhovapa).

4.2.4 Taloudelliset vaikutukset

Tenojoen vesistön kalastuksella on taloudellista merkitystä joillekin kotitalouksille kotitarvekalastuksen kautta. Muun kalan kalastusluvalla on mahdollista osittain kompensoida lohenkalastukseen tarkoitettujen matkailulupien puuttumisen aiheuttamaa tulonmenetystä.

4.2.5 Vaikutukset viranomaisten toimintaan

Nyt annettava laki ei aiheuta merkittäviä muutoksia viranomaisten toimintaan. Lohenkalastuksen kieltäminen saattaa lisätä kalastuksen valvontatarvetta. Kalastuksenvalvonnan vastuu jakautuu useille tahoille, etupäässä Lapin ELY-keskukselle sekä Metsähallitukselle.

5 Lausuntopalaute

Esitysluonnoksesta pyydettiin lausunnot...

Esitys oli lausunnolla 1.4. - 4.4.2022 välisen ajan.

Lausuntoja saapui yhteensä x kappaletta. Lausunnon antoivat...

6 Säännöskohtaiset perustelut

1 §. *Tenojoen vesistöä koskeva kalastuskielto.* Pykälässä säädettäisiin, että lohenkalastus on kielletty 1.6.2022 alkaen vuoden 2022 loppuun pykälässä tarkemmin mainituilla alueilla. Voimassaoloajan ulottaminen koko vuotta 2022 koskevaksi on katsottu tärkeäksi lainsäädännön selkeysvaatimuksen vuoksi. Lohenkalastus on Tenojoen vesistön kalastussäännön nojalla ollut sallittua 1.6.-20.8. Kalastussäännössä säädetään, että kalastusajan ulkopuolella saatu kala on aina vapautettava. Voimassaoloajan ulottaminen koko vuotta 2022 koskevaksi ei siis käytännössä muuta tilannetta Tenojoen pääuoman osalta, mutta selkeyttää asiaa huomattavasti, kun Tenojoen vesistössä kalastavat pystyvät yhdestä laista selvittämään, saako lohta kalastaa. Jos lohenkalastuskielto olisi merkitty 1.6.-20.8.2022 aikavälille, voisi se aiheuttaa epäselvyyksiä tuon ajan ulkopuolella esimerkiksi muun kalan pyynnissä sivusaaliina saatujen lohien saaliiksi ottamisesta.

Seurantatiedon perusteella Tenojoen vesistössä nyt havaittu lohikantojen heikkeneminen on poikkeuksellista ja laajamittaista. Vuoden 2021 lohikantojen tila mereltä palaavien lohien osalta

heikkeni edelleen, eli mereltä palaava lohimäärä pieneni, vaikka lohien kalastuskielto kalastuskaudella 2021 toi Tenojoen vesistöön puolet enemmän emokaloja kuin vuotta aiemmin. Lisäksi on arvioitavissa, että useamman merivuoden lohien nousu vuonna 2022 jää vähäiseksi, koska yhden merivuoden lohia on palannut mereltä niukasti kahtena edellisenä vuonna, mikä yleensä heijastuu useamman merivuoden lohien määrään. Lohenkalastuksen kiellolla vuoden 2022 ajaksi pyritään varovaisuusperiaatteen mukaisesti välttämään vesistön lohikantojen heikkeneminen edelleen ja parantamaan tällä tavoin edellytyksiä lohikantojen elvyttämiseksi ja kestävä kalastuksen tason määrittämiseksi tulevaisuudessa. Tilanteen vakavuuden vuoksi rajoitukset on asetettava niin, että ne koskevat koko lohienkalastuskautta. Joen eri lohikantoihin kohdistuva kalastus Tenojoen pääuomassa on sekakantakalastusta, missä eri sivujokien lohikantoihin kuuluvia lohia ei voida pyyntitilanteessa tunnistaa toisistaan. Koska lohikantojen heikentyminen on havaittu sekä aikaisin että myöhemmin kalastuskauden kuluessa vesistöön nousevissa lohikannoissa, ei rajoitusten kohdentaminen eri lohikantojen nousuajankohtien perusteella ole nyt mahdollista.

Lohikantojen elpymisen aikataululla ja elpymisen todennäköisyydellä on yhteys kalastuksen määrään. Kalastusta sallittaessa lohikantojen elpymisen käynnistyminen hidastuu ja vastaavasti kalastuksen kieltäminen tai voimakas rajoittaminen tekee kantojen elpymisestä todennäköisempää ja nopeampaa.

Norjan kanssa keväällä 2022 käydyissä neuvotteluissa Norja on tuonut esille lohien kalastuksen kieltämisen kokonaan. Kalastusrajoituksista neuvotellessa on ollut tärkeää pitää mielessä kokonaisuus ja osapuolten tasapuolinen kohtelu siten, että rajoitukset ovat täysin samat Suomen ja Norjan puolella. Jos lohienkalastusta ei kiellettäisi kokonaan, vaan sallittaisiin esimerkiksi edelleen saamelaisten perinnepyydysten käyttö, seurauksena olisi myös perinteisen rannikko-pyynnin salliminen Norjan merialueella, missä Tenon lohikannat vaeltavat. Tämä tarkoittaisi sitä, että kalastuspaineen vähentäminen ei olisi riittävää nyt käsillä oleva tilanne huomioiden. Tenon lohikantojen tutkimusryhmän näkemyksen mukaan, mitä enemmän kalastusta sallitaan kalastuskautena 2022, sitä enemmän lohikantojen elpymisprosessi viivästyy. Tutkimusryhmä on myös arvioinut, että lohikantojen heikko tila voimistaa niihin kohdistuvan kilpailun ja saalistuksen vaikutusta suhteessa siihen, miten ne vaikuttaisivat kestävällä tasolla olevaan lohikantaan. Myös kalastuksen suhteellinen vaikutus heikkoon lohikantaan on suurempi, eli kalastajat saavat saaliiksi suhteellisesti suuremman osan jokeen nousevista kaloista, jos nousukaloja on vähän, kuin tilanteessa, missä nousukaloja on runsaasti. Kalastuksen jatkaminen lisäisi siten riskiä ongelmien pahentumisesta.

Kiellon tarkoituksena olisi edistää perustuslain 20 §:ssä säädetyn ympäristövastuun toteutumista ja samalla turvata saamelaisten perinteisen kalastuskulttuurimuodon harjoittamisen edellyksenä sekä eri kalastusalojen käytön kohteena olevia kalakantoja.

Lisäksi pykälässä säädettäisiin niistä alueista, joilla lohienkalastus olisi kielletty. Lakia olisi tarkoitus soveltaa koko lohien nousualueella Tenojoen vesistöissä. Kyseinen vesialue kattaa Suomen ja Norjan valtioiden välisen rajan muodostavien Tenon pääuoman, Inarinjoen sekä Kietsimäjoen lisäksi ne vesistön sivujoet, jotka on määritelty lohien nousualueeksi Tenojoen sivuvesien kalastusta koskevassa valtioneuvoston asetuksessa. Lohenkalastuskiellon säätäminen koko lohien nousualueelle kattavasti on tarpeellista, jotta kalastuspaine ei siirry ennakoimattomasti sivujokiin, missä vaikutukset lohikantoihin voisivat olla paikallisesti voimakkaita. Eri lohikantojen kalastus on tähän saakka tapahtunut pääosin Tenon pääuomassa.

Soveltamisalueen kalastusmääräyksiä muiden kalojen kuin lohien pyyntiin liittyen tullaan lisäksi antamaan valtioneuvoston asetuksella Tenojoen sivuvesistöjen kalastusta sekä Tenon kalastus-

sääntöön rajajokiosuudella tehtyjä poikkeuksia koskien. Sivuvesistöjä koskevaa kalastusta varten annettaisiin uusi asetus. Kyseisessä asetuksessa säädettäisiin tarkemmin muun kalan kalastuksesta sivuvesistöissä, jotta lohien sivusaalista voitaisiin välttää.

2 §. Kielletyt pyyntivälineet. Pykälässä säädettäisiin lohienkalastukseen tarkoitettujen pyyntivälineiden kiellosta. Kielto koskisi kaikkia niitä pyyntivälineitä, joilla lohienkalastus on sallittu Tenon kalastussäännön 6 §:ssä. Kielletyt pyydykset olisivat: potkupato (joddu) ja mertapato (meardi), seisova verkko (lohiverkko), joka on tarkemmin määritelty kalastussäännön 21 ja 23 §:ssä ja kulkutusverkko. Kielto koskisi lohien nousualueita Tenojoen vesistöissä, joka olisi määritelty lain 1 §:ssä. Kielto olisi määräaikainen ja voimassa vuoden 2022 loppuun saakka. Kiellosta huolimatta Tenojoen vesistöön jäisi edelleen mahdollisuus muun kalan kuin lohien pyyntiin, voimassa olevien säädösten mukaisesti.

3 §. Menettämisseuraamus. Pykälässä säädettäisiin, että lohien saaliiksi ottamisesta 1 §:ssä tarkoitetuilla lohien nousualueilla siinä määriteltynä aikana tuomittaisiin kalastuslain 119 §:n mukainen menettämisseuraamus. Pykälään esitetään aineellista viittausta kalastuslain 119 §:ään. Seuraamuksen tarkoituksena olisi tehostaa lohikantojen suojelua ja elpymistä, sillä tuntuvalta menettämisseuraamuksella arvioidaan olevan yleisestävä vaikutus nyt esitettyjen kieltojen potentiaalisiin rikkojiin. Menettämisseuraamuksen soveltaminen viestisi myös laittoman kalastuksen yhteiskunnallisesta moitittavuudesta korostaisi lohikantojen heikentyneen tilan vakavuutta.

4 §. Voimaantulo. Pykälässä säädettäisiin lain voimaantulosta. Laki tulisi voimaan 1 päivänä kesäkuuta 2022 ja olisi voimassa 31 päivään joulukuuta 2022.

7 Voimaantulo

Ehdotetaan, että laki tulee voimaan 1.6.2022 ja on voimassa 31.12.2022 asti. Näkemys tarpeesta koskien esityksen kiireellistä käsittelyä perustuu siihen, että kyseessä on välttämätön toimenpide Tenon lohikantojen elpymiselle ja saattamiseksi kestäväälle tasolle. Tarpeeseen käsittelyn kiireellisyydestä vaikuttaa myös se, että lain tulisi olla voimassa ennen kuin lohien kalastuskausi alkaisi Tenojoen vesistön kalastussäännön mukaisesti.

8 Suhde perustuslakiin ja säätämisenjärjestys

Lakiesityksellä on liityntä perustuslain 20 §:n ympäristövastuusäännökseen, perustuslain 15 §:n 1 momentissa tarkoitettuun omaisuuden suojaan sekä saamelaiden oikeutta ylläpitää ja kehittää omaa kieltään ja kulttuuriaan koskevaan 17 §:n 3 momenttiin. Lisäksi esityksen voidaan katsoa liittyvän myös perustuslain 6 §:ssä turvattuun yhdenvertaisuuteen ja perustuslain 18 §:ssä säädettyyn elinkeinovapauteen.

Vastuu luonnosta ja sen monimuotoisuudesta, ympäristöstä ja kulttuuriperinnöstä kuuluu perustuslain 20 §:n 1 momentin mukaan kaikille. Säännöksessä korostuu se, että ympäristönsuojelu edellyttää laaja-alaista yhteistyötä eri tahojen kesken. Säännöksessä tarkoitettu vastuu kohdistuu sekä julkiseen valtaan että yksityisiin tahoihin. Perustuslakivaliokunnan lausuntokäytännön mukaan säännöksellä ei perusteta yksilöittäin kohdennettavissa olevia velvoitteita, eikä se muodosta erillistä perustetta kohdistaa omistajiin erityisesti ulottuvia sietämisvelvoitteita. Toisaalta saman perusoikeussäännöksen osina omaisuuden suojausäännöksellä (HE 239/2016 vp, s. 86) ja ympäristövastuusäännöksellä voi olla vaikutusta toistensa tulkintoihin tilanteessa, jossa pyritään ihmisten ja luonnon välistä tasapainoa edistäviin lainsäädäntöratkaisuihin (PeVL 44/2010

vp, PeVL 20/2010). Ehdotetulla lailla lohenkalastuksen määräaikaisesta kieltämisestä Tenojoen vesistössä pyrittäisiin luomaan edellytykset lohikantojen elvyttämiselle ja edistämään lohikantojen saamista kestäväälle tasolle.

Perustuslain 20 §:n 1 momentin taustalla on ajatus siitä, että momenttiin liittyy erityisen vahvasti luonnon itseisarvon ja tulevien sukupolvien oikeuksien ulottuvuus (PeVL 38/1998 vp, s. 2). Lohikannan voimakkaan heikkenemiskehityksen pysäyttämässä ja edellytysten luomisessa lohikantojen elvyttämiselle voidaan katsoa olevan vahva tulevien sukupolvien oikeuksien näkökulma, sillä lohikantojen heikkeneminen uhkaa lohenkalastuksen harjoittamista ja sitä kautta siihen liittyvän saamelaisen pyyntikulttuurin edellytyksiä. Ympäristön kestävä käytön periaatteiden toteuttamisessa on otettava oikeudenmukaisesti huomioon nykyisten ja tulevien sukupolvien tarpeet ympäristöön. Ympäristön säilyminen elinkelpoisena on edellytys muiden perusoikeuksien toteutumiselle. (HE 309/1993 vp, s. 20)

Perustuslakivaliokunta on kiinnittänyt erityistä huomiota kalakantoihin kohdistuviin suojelevvoitteisiin (PeVL 58/2014 vp, s. 7), ja todennut, että tällainen velvollisuus on omiaan korostamaan sitä, että julkisella vallalla ei ole ainoastaan valtuutusta, vaan myös vastuu huolehtia luonnosta ja sen monimuotoisuudesta, mikä konkretisoituu muun muassa kalastusrajoituksissa (PeVL 5/2017). Sääntelyn tavoitteena oleva edellytysten luominen lohikantojen elvyttämiselle ja saaminen kestäväälle tasolle luo edellytyksiä saamelaisen kalastuskulttuurin ylläpitämiselle myös tulevaisuudessa. Jotta perusoikeuksien toteutuminen voidaan turvata myös tuleville sukupolville, on lohenkalastusta rajoitettava.

Omaisuu den suojaa koskevan perustuslain 15 §:n 1 momentin nojalla jokaisen omaisuus on turvattu. Perustuslakivaliokunta on arvioinut kalastusoikeuden omaisuudensuojaa ja siihen kohdistuvia rajoituksia useaan otteeseen (ks. esim. PeVL 44/2016 vp, PeVL 58/2014 vp, PeVL 8/2012 vp, PeVL 20/2010 vp, PeVL 14/2010 vp, PeVL 8/1996). Vesialueen omistukseen kytkeytyvä kalastusoikeus on perustuslaillista omaisuudensuojaa nauttiva varallisuusarvoinen etu haltijalleen, jolla on lähtökohtainen valta hallita, käyttää ja hyödyntää omaisuutta sekä määrätä siitä. Kalastusoikeuteen kuuluvat oikeus vesialueen kalakannan taloudelliseen hyväksikäyttöön ja oikeus järjestää vesialueen käyttö ja hoito. Hyödyntämisen kohteena olevat kalat ovat juridisesti isännättömiä esineitä, kunnes niihin hankitaan omistusoikeus valtauksen kaltaisella saannolla.

Perustuslakivaliokunta on omaisuuden käyttörajoituksia koskevassa hyväksyttävyyss- ja oikeasuhtaisuusarvioinnissaan antanut 2010-luvulla erityistä painoa perustuslain 20 §:ään kiinnittyville perusteille (esim. PeVL 10/2014 vp, PeVL 36/2013 vp ja PeVL 6/2010 vp). Lausunnoissaan valiokunta on katsonut, että vaikka omaisuudensuoja sisältää muun muassa omistajalle lähtökohtaisesti kuuluvan vapauden käyttää omaisuuttaan, voidaan omistajan oikeuksia kuitenkin rajoittaa lailla, joka täyttää perusoikeutta rajoittavalta lailta vaaditut edellytykset mukaan lukien suhteellisuusvaatimuksen. Lisäksi valiokunta on katsonut, että jos muutoksilla on ainakin osin myönteisiä vaikutuksia myös perustuslain ympäristövastuusäännökseen kiinnittyvän luonnon monimuotoisuuden turvaamistavoitteen näkökulmasta, ei sääntely ole muodostunut perustuslain kannalta ongelmalliseksi. Muualla asuvilla kiinteistönomistajilla on mahdollisuus ostaa kalastuslupa erityisestä kalastuslupakiintiöstä. Luvalla saa kalastuskaudella 2022 pyytää ja ottaa saaliksi muita kaloja kuin lohja. Esitetyillä poikkeusmääräyksillä ei kielletä muualla asuvien kiinteistönomistajien kalastusta, muutoin kuin yhden lajin osalta.

Perustuslakivaliokunta on arvioinut omaisuudensuojan suhdetta säännökseen vastuusta ympäristöstä (PeVL 6/2010 vp). Valiokunta on katsonut, että esitettävillä ratkaisuille on oltava perustuslain 20 §:ään kiinnittyviä hyväksyttäviä ja yhteiskunnallisesti painavia perusteita.

Saamelaisille on alkuperäiskansana turvattu perustuslain 17 §:n 3 momentissa oikeus ylläpitää ja kehittää omaa kieltään ja kulttuuriaan. Perusoikeusuudistuksen esitöiden mukaan säännöksellä turvataan myös saamelaiseen kulttuuriin kuuluvien perinteisten elinkeinojen kuten kalastuksen harjoittaminen. Saamelaisille kuuluva perustuslain 17 §:n 3 momentin suojaa nauttiva kalastusoikeus ei kuitenkaan ole rajoittamaton. Perustuslain 20 §:n mukaan vastuu luonnosta ja sen monimuotoisuudesta, ympäristöstä ja kulttuuriperinnöstä kuuluu kaikille, jolloin valtiosääntöoikeudellisesti kalastusoikeuden rajoitusta koskevan säännöksen perustana olisi viime kädessä perustuslain 20 §:n mukainen kalavarojen kestävän ja monipuolisen tuoton turvaaminen, sekä kalakantojen luontaisen elinkierron suojeleminen. Sääntelyn tavoitteena oleva lohikantojen tilan saaminen kestäväälle tasolle on omiaan edistämään saamelaiskulttuurin jatkuvuutta tulevaisuudessa. Muiden lajien kuin lohen kalastusta koskevilla kalastusmääräyksillä on mahdollista osittain lieventää lohenkalastuskiellon vaikutuksia saamelaiskulttuurille. Myös perustuslakivaliokunnan käsityksen mukaan ympäristövastuuseen ja lohensuojeluun liittyvät näkökohdat ovat merkityksellisiä saamelaisten kalastuskulttuurin ylläpitämiseksi myös tulevaisuudessa (PeVL 5/2017 vp).

Yhdenvertaisuutta koskeva säännös toteutuu siten, että määräaikainen lohenkalastuskielto koski kaikkia kalastusoikeuden oikeudenhaltijoita.

Kalastusrajoituksilla on liityntä myös perustuslain 18 §:n 1 momentissa turvattuun elinkeinovauteen. Muiden kalalajien kalastukseen oikeuttavilla matkailukalastusluvilla turvataan matkailuyrittäjien oikeutta perustuslain suojaamaan elinkeinon harjoittamiseen.

Lohikannan voimakkaan heikkenemiskehityksen seurauksena esityksen sisältämille kalastusoikeuden rajoituksille on vastuuta ympäristöstä koskeva perustuslain 20 § huomioon ottaen hyväksyttävät perusteet eikä määräaikainen lohenkalastuskielto puutu omaisuudensuojaa tai saamelaisten kulttuuri-itsehallintoa koskevien oikeuksien ytimiin, vaan pyrkii turvaamaan niiden edellytyksenä olevia lohikantoja, sallimalla kuitenkin samalla muiden kalalajien kalastuksen. Samalla on tarkoitus välttää riskiä siitä, että lohikantojen heikkeneminen edelleen hidastaa ja vaikeuttaa lohikantojen elvyttämistä uudelleen kestäväälle tasolle.

Kun Tenojoen vesistön kalastuksessa on kyse useamman perusoikeuden yhteensovittamisesta ja perusoikeuspunninnasta, on minkään perusoikeuden toteutuminen täysimääräisesti erittäin haastavaa. Ympäristövastuusäännöksen toteutuminen tarkoittaa käytännössä sitä, että muiden perusoikeuksien toteutumisen jatkuminen on mahdollista myös tulevaisuudessa. Toisinpäin tämä ei kuitenkaan toimi samalla tavalla, eli jos keskitytään ensisijaisesti turvaamaan muita perusoikeuksia lohenkalastuksen kustannuksella, tarkoittaa se sitä, että tulevaisuudessa ympäristöperusoikeuden ja sen tuoman vastuun toteutuminen ei välttämättä olekaan enää mahdollista. Tästä syystä Tenojoen vesistön kalastuksensääntelyssä on ympäristöperusoikeudelle annettava painava arvo.

Ponsi

Edellä esitetyn perusteella annetaan eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

lohenkalastuksen määräaikaisesta kieltämisestä Tenojoen vesistössä

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1§

Tenojoen vesistöä koskeva kalastuskielto

Lohenkalastus on kielletty kesäkuun 1 päivästä 31 päivään joulukuuta 2022 seuraavilla Tenojoen vesistön lohennousualueilla:

- 1) Tenon pääuoman, Inarinjoen ja Kietsimäjoen alueet, joissa Suomen ja Norjan välinen valtakunnan raja kulkee;
- 2) Pulmankijärvi, Gálddašjohka Luovosvárjohkan suuhun asti, Ylä-Pulmankijoki Yläputoukselle asti, Luossajohka Luossajávriin asti, Morešveaijohka neljä kilometriä ylävirtaan laskukohdasta Ylä-Pulmankijokeen sekä Skihpajohka ensimmäiseen lompoloon asti;
- 3) Vetsijoki Vetsijärveen asti ja Vaisjoki Váišluoppaliin saakka;
- 4) Utsjoki Mierasjärveen asti, Čársejohka Liñkinjohkan suusta 10 kilometriä ylävirtaan saakka ja Kevojoki Fiellogahjohkan suuhun asti;
- 5) Kuoppilasjoki Birkejohkan suuhun asti, Birkejohka Yläputoukseen asti sekä Goaskinjohka Goaskinjávriin saakka;
- 6) Nilijoki 13 kilometriä toiselle kivikkokentälle asti;
- 7) Akujoki putoukselle asti;
- 8) Karigasjoki viisi kilometriä Luomusjokisuusta ylävirtaan.

Muun kalan kuin lohen kalastuksesta 1 momentissa tarkoitetuilla lohennousualueilla säädetään kalastuksesta Tenojoen vesistössä Norjan kanssa tehdyn sopimuksen 6 ja 7 artiklassa tarkoitettua sopimuksesta annetussa valtioneuvoston asetuksessa (xxx/2022), sekä kalastuksesta Tenojoen vesistön sivuvesistöissä vuonna 2022 annetusta valtioneuvoston asetuksessa (xxx/2022).

2§

Kielletyt pyyntivälineet

Kalastus seuraavilla lohenpyyntiin tarkoitetuilla välineillä on kielletty 1 §:ssä tarkoitetuilla lohennousualueilla 1 päivän kesäkuuta 2022 ja 31 päivän joulukuuta 2022 välisenä aikana:

- 1) potkupato (joddu) ja mertapato (meardi);
- 2) seisova verkko;
- 3) kulkutusverkko;

3§

Menettämisseuraamus

Joka ottaa saaliiksi lohen 1 §:ssä tarkoitetuilla lohennousualueilla siinä määriteltynä aikana, on tuomittava kalastuslain (379/2016) 119 §:n ja sen nojalla annettujen säännösten mukaiseen menettämisseuraamukseen.

4 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 2022 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 2022.

Helsingissä x.x.2022

Pääministeri

Sanna Marin

Maa- ja metsätalousministeri Etunimi Sukunimi

Valitse kohde.
Valitse kohde.

Click or tap here to enter text.